

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklas, su kuriuo susijęs ieškiny: žodinis prekių ženklas ULTIMATE 12, 28, 35 ir 37 klasių prekėms ir paslaugoms

Eksperto sprendimas: atmesti paraišką

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją

Ieškinio pagrindai: Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2014 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškiny byloje Fih Holding ir Fih Erhversbank/Komisija

(Byla T-386/14)

(2014/C 253/66)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovės: Fih Holding A/S (Kopenhaga, Danija) ir Fih Erhversbank A/S (Kopenhaga), atstovaujamos advokato O. Koktvedgaard

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2014 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimą C(2014) 1280 *final* dėl valstybės pagalbos SA.34445 (2012/c), kurią Danija suteikė FIH bankui nuosavybės teise priklausančio turto perdavimui įmonei FSC, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi šešiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su kaltinimu, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja SESV 107 straipsnio 1 daliai tiek, kiek Komisija pripažino, kad „joks rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis ūkio subjektas nebūtų pasirengęs investuoti tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos akcijų pirkimo susitarime“ (93 konstatuojamoji dalis), kad „dėl šios priežasties priemonės neatitinka rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto kriterijaus“ (93 ir 99 konstatuojamosios dalys) ir kad turto perdavimas yra valstybės pagalba (1 straipsnio 1 dalis).
2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su kaltinimu, kad FSC dėl ankstesnių turimų įsipareigojimų turėtų būti lyginama ne su privačiu investuotoju, kuris orientuojasi į ilgalaikes investuoto kapitalo rentabilumo perspektyvas, o su privačiu kreditoriumi, siekiančiu atgauti lėšas, kurias jam skolingas finansinių sunkumų turintis skolininkas.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su kaltinimu, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja SESV 107 straipsnio 1 daliai tiek, kiek jo 116 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad bendrojo kapitalo parama priemonėms, už kurią turi būti atlyginta, sudaro 375 mln. DKK, o perdavimo vertė, kuri turi būti išreikalauta, 254 mln. DKK viršija tikrąją rinkos vertę, ir kad 1 straipsnio 2 dalyje ir įsipareigojimo Nr. 6 priede patvirtinimas susiejamas su šiomis sąlygomis.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su kaltinimu, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja SESV 107 straipsnio 1 daliai tiek, kiek Komisija jo 103 konstatuojamosios dalies a punkte nustatė esant „pelną, susijusį su akcijų pirkimo susitarimo sąlygomis (0,73 mlrd. DKK)“, o 103 konstatuojamosios dalies b punkte – „išankstinį atlyginimą už kapitalo investiciją (1,33 mlrd. DKK)“. Dėl šios priežasties nėra pagrindo reikalauti atlyginti už kapitalo paramą, kaip to reikalauja Komisija pagal 1 straipsnio 2 dalį ir įsipareigojimą Nr. 6.

5. Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su kaltinimu, kad Komisija klaidingai suprato susitarimo sąlygas, nes priėjo prie išvados, kad FIH už perdavimo vertės ir tikrosios rinkos vertės skirtumą turėtų grąžinti įmonei FSC 254 mln. DKK (116 konstatuojamoji dalis).
6. Šeštasis ieškinio pagrindas susijęs su kaltinimu, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja SESV 296 straipsniui ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktui, nes Komisija nesilaikė esminės procedūrinės pareigos pagrįsti savo sprendimus.

2014 m. birželio 10 d. pareikštas ieškinys byloje *Duro Felguera/Komisija*

(Byla T-401/14)

(2014/C 253/67)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: *Duro Felguera, SA* (Chichonas, Ispanija), atstovaujama advokato A. López Gómez

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti ginčijamą sprendimą;
- subsidiariai panaikinti sprendimą, kuriuo visos mokesčių priemonės, sudarančios vadinamąją Ispanijos mokesčių lizingo sistemą (*Sistema Español de Arrendamiento Financiero (SEAF)*), kvalifikuojamos kaip su vidaus rinka nesuderinama nauja valstybės pagalba;
- subsidiariai panaikinti ginčijamo sprendimo 1 ir 4 straipsnius, kuriuose *Agrupación de interés económico (AIE)* investuotojai identifikuojami kaip šios nurodomos pagalbos gavėjai ir, savo ruožtu, kaip vieninteliai nurodymo susigrąžinti adresatai;
- subsidiariai panaikinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnį tiek, kiek jame nurodyta susigrąžinti tvirtinamą pagalbą pažeidžiant bendruosius ES teisės principus;
- subsidiariai panaikinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnį tiek, kiek jame padarytos išvados dėl investuotojų ir kitų ūkio subjektų sudarytų privačių sutarčių teisėtumo, ir
- priteisti iš Komisijos visas su šiuo procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Sprendimas, dėl kurio pradėta ši byla, yra tas pats kaip ir byloje T-515/13, *Komisija/Ispanija*.

Griždama ieškinį ieškovė remiasi šešiais pagrindais.

1. Visų pirma ieškovė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia SESV 107 straipsnį, nes SEAF ir ją sudarančios priemonės laikomos valstybės pagalba. Ieškovė teigia, kad Komisija bendrai remiasi klaidinga prielaida ir painioja apmokestinamųjų asmenų sudarytus privačius teisinius sandorius, skirtus optimizuoti jų pelną, su mokesčių administratoriaus nustatytu *ad hoc* mechanizmu, kurio tikslas – teikti mokesčių lengvatas.
2. Antra, ieškovė pažymi, kad Komisija neteisingai nustatė pagalbos gavėją, juolab, jog ji pati pripažįsta, kad pagalbą, ar bent jau didžiąją jos dalį, gauna ne AIE, bet laivo valdytojas, kuris įsigyja laivą. Iš tiesų, nors išankstinės amortizacijos prašo AIE ir būtent AIE ir jos nariams ji suteikiama, vėliau jos 90 % perleidžiama laivų valdytojams.